

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

21. märts 2013(*)

Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Maksuvabastused – Artikli 132 lõike 1 punktid b ja c – Haiglaravi ja meditsiiniline abi ning nendega otseselt seotud tegevus – Meditsiinilise abi andmine meditsiinitöötajate ja parameedikute poolt – Teenused, mis kujutavad endast kirurgilisi protseduure ja iluravi – Protseduurid, mis tehakse pelgalt kosmeetilistel kaalutlustel lähtuvalt üksnes patsiendi soovist

Kohtuasjas C-91/12,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Högsta förvaltningsdomstolen'i (Rootsi) 8. veebruari 2012. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 17. veebruaril 2012, menetluses

Skatteverket

versus

PFC Clinic AB,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president M. Ileši?, kohtunikud E. Jaraši?nas, A. Ó Caoimh (ettekandja), C. Toader ja C. G. Fernlund,

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades kirjalikke seisukohti, mille esitasid:

- Skatteverket, esindaja: K. Korpinen,
- Saksamaa valitsus, esindajad: T. Henze ja K. Petersen,
- Kreeka valitsus, esindajad: K. Paraskevopoulou, ja D. Kalogiros,
- Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* A. De Stefano,
- Ungari valitsus, esindajad: M. Fehér ja K. Szíjjártó,
- Madalmaade valitsus, esindajad: C. Wissels ja C. Schillemans,
- Euroopa Komisjon, esindajad: J. Enegren ja L. Lozano Palacios,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1, edaspidi „käibemaksudirektiiv”) artikli 132 lõike 1 punkte b ja c.

2 Taotlus on esitatud Skatteverketi, mis on Rootsis käibemaksu sisse nõudmiseks pädev asutus, ja PFC Clinic AB (edaspidi „PFC”) vahelises kohtuvaidluses seoses 2007. aasta maikuule vastava maksustamisperioodi eest tasumisele kuuluva käibemaksuga.

Õiguslik raamistik

Käibemaksudirektiiv

3 Käibemaksudirektiiv tunnistab kehtetuks ja asendab nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ, kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

4 Käibemaksudirektiivi IX jaotise pealkiri on „Maksuvabastused”. Selle jaotise 1. peatükk koosneb ainult artiklist 131, mis on sõnastatud järgmiselt:

„Peatükkidega 2–9 ettenähtud maksuvabastusi kohaldatakse, ilma et see piiraks ühenduse muude õigusaktide kohaldamist, ja liikmesriikide kehtestatud tingimustel, mille eesmärk on tagada nimetatud maksuvabastuste nõuetekohane ja arusaadav kohaldamine ning ära hoida maksudest kõrvalehoidumist, maksustamise vältimist ja muid kuritarvitusi.”

5 IX jaotise 2. peatüki pealkiri on „Maksuvabastused teatavate tegevuste puhul avalikes huvides”. Selles koosneb artiklitest 132–134.

6 Käibemaksudirektiivi artikli 132 lõige 1 sätestab:

„Liikmesriigid vabastavad käibemaksust järgmised tehingud:

[...]

b) haiglaravi ja meditsiiniline abi ning nendega otseselt seotud tegevus, mida teostavad avalik-õiguslikud organisatsioonid või avalik-õiguslike organisatsioonidega võrreldavates sotsiaalsetes tingimustes tegutsevad haiglad, meditsiini- või diagnostikakeskused ning teised nõuetekohaselt tunnustatud sama laadi asutused;

c) meditsiinilise abi andmine meditsiinitöötajate ja parameedikute poolt vastavalt asjaomase liikmesriigi määratlusele;

[...]”.

7 Käibemaksudirektiivi artikli 133 kohaselt võivad liikmesriigid muudele kui avalik-õiguslikele organisatsioonidele artikli 132 lõike 1 punktis b sätestatud maksuvabastuse andmise suhtes kohaldada üht või mitut selles sättes ette nähtud tingimust.

8 Käibemaksudirektiivi artikkel 134 sätestab:

„Teenuste osutamisel või kaupade tarnel ei anta artikli 132 lõike 1 punktis b [...] sätestatud maksuvabastust järgmistel juhtudel:

- a) see ei ole maksust vabastatavate tehingute jaoks tingimata vajalik;
- b) selle põhieesmärk on teenida organisatsioonile lisatulu tehingute kaudu, mis otseselt konkureerivad käibemaksuga maksustatavate äriühingute tehingutega.”

9 Käibemaksudirektiivi artikli 173 kohaselt võib kaupade ja teenuste puhul, mida maksukohustuslane kasutab nii tehingute tarbeks, mille puhul võib käibemaksu maha arvata, kui ka tehingute tarbeks, mille puhul käibemaksu maha arvata ei või, käibemaksu maha arvata üksnes esimesena nimetatud tehingutega seotud osas. Mahaarvatav osa määratakse artiklite 174 ja 175 kohaselt kindlaks kõikide maksukohustuslase tehingute kohta.

Rootsi õigusnormid

10 Käibemaksuseaduse 1994:200 (Mervärdesskattelagen (1994:200), edaspidi „ML”) 3. peatüki § 4 kohaselt on meditsiinilise abi, hambaraviteenuste või sotsiaaltoetuste osutamine käibemaksust vabastatud.

11 ML 3. peatüki § 5 kohaselt on meditsiiniline abi haiguste, füüsiliste puuete ja vigastuste ennetamine, diagnoosimine ja ravi ning rasedus- ja sünnitusabi, kui seda osutatakse haiglas või muus avalik-õiguslikus organisatsioonis, või eraomandis olevates statsionaarse ravi asutustes, või kui meditsiinilist abi osutab muul viisil isik, kellel on olemas meedikuna tegutsemiseks eriluba.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

12 PFC osutab ilukirurgia ja -ravi alaseid meditsiiniteenuseid. Põhikohtuasjas arutusel olevas ajavahemikus osutas ta ilukirurgiateenuseid, mis hõlmasid nii kosmeetilisi operatsioone kui ka taastuskirurgia operatsioone ning mõningaid nahahooldusteenuseid.

13 PFC viis läbi rindade suurendamist ja vähendamist, rindade korrigeerimist, kõhuplastikat, rasvaimu, naha korrigeerimist, kulmude tõstmist, silma-, kõrva- ja ninaõiguseoperatsioone ning muid ilukirurgiateenuseid. Äriühing pakub ka selliseid raviteenuseid nagu püsiv karvaeemaldus fotoepilatsiooniga, naha fotonoorendus, tselluliidiravi ning Botoxi ja Restylane'i ilusüstid.

14 PFC taotles 2007. aasta maikuule vastava maksustamisperioodi eest tasutud sisendkäibemaksu tagastamist. Taotluse kohta tehtud otsuses keeldus Skatteverket sisendkäibemaksu tagastamast ega lubanud seda maha arvata. Skatteverket leidis, et sisendkäibemaks ei kuulu tagastamisele tehingute puhul, mis on maksust vabastatud ja nende tehingute osas ei saa ka sisendkäibemaksu mahaarvamist lubada, kuna nii ilu- kui ka taastuskirurgia kujutab endast meditsiinilist abi, mis on maksust vabastatud.

15 PFC esitas selle otsuse peale kaebuse länsrätten i Stockholms län'ile (Stockholmi lääni halduskohus). Viimane rahuldab kaebuse ja leidis, et aktsiaseltsi poolt osutatav ilu- ja taastusravi ei kujuta endast meditsiinilist abi.

16 Skatteverket esitas länsrätten i Stockholms län'i otsuse peale apellatsioonkaebuse Kammarrätten i Stockholmile (Stockholmi lääni teise astme halduskohus). Kohus rahuldab apellatsioonkaebuse osaliselt ja leidis, et taastuskirurgia- ja raviteenused, mis on taastusraviteenused või mida osutatakse psühholoogilisest vajadusest lähtudes, on maksuvabad tehingud, kui neid osutavad isikud, kellel on olemas meedikuna tegutsemiseks eriluba.

17 Skatteverket kaebas nimetatud otsuse edasi Högsta förvaltningsdomstolenile (kõrgeim halduskohus), väites et PFC osutatavad teenused, nii ilu- ja taastuskirurgia- kui ka ravialased teenused, on meditsiiniline abi ML 3. peatüki § 4 tähenduses ning et seetõttu ei ole PFC-I õigust selle tegevuse raames tehtud soetustelt tasutud sisendkäibemaksu maha arvata.

18 Eelotsusetaotluse kohaselt tehakse protseduure teatud juhtudel patsientidele, kes vajavad pärast haigusest, vigastusest või kaasasündinud füüsilisest puudest tervenemist ilukirurgilist ravi. Muudel juhtudel tehakse protseduure eelkõige tulenevalt patsiendi soovist muuta või parandada oma väljanägemist. Sõltumata nende eesmärgist ja meditsiinilisest seisukohast on need erinevad protseduurid eelotsuseataotluse esitanud kohtu arvates sarnased teenused ja neid võivad osutada samad isikud.

19 Högsta förvaltningsdomstolen kahtleb selles, kuidas tõlgendada väljendeid „meditsiiniline abi” ja „meditsiinilise abi andmine” seoses meditsiiniteenustega, mis kujutavad endast kirurgilist sekkumist ja põhikohtuasjas arutusel oleva raviga sarnast mitmesugust ravi. Kohus soovib eeskätt teada, kas neid väljendeid tuleb tõlgendada nii, et need hõlmavad igasugust kirurgilist või kosmeetilist protseduuri, mida viivad läbi arstid ja muud litsentseeritud meedikud, või on selle küsimuse väljaselgitamisel määrava tähtsusega protseduuri eesmärk.

20 Neil tingimustel otsustas Högsta förvaltningsdomstolen menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punkte b ja c tuleb tõlgendada nii, et selles sätestatud maksuvabastus hõlmab niisuguseid teenuseid, nagu on käesolevas asjas kõne all ja mis hõlmavad:

- ilukirurgiat,
- iluravi?

2. Kas antud hinnangu andmist mõjutab see, et kirurgia- või raviprotseduure viiakse läbi eesmärgiga ennetada või ravida haigusi, füüsilisi vaegusi või vigastusi?

3. Juhul kui protseduuride eesmärk on asjassepuutuv, siis kas arvesse tuleb võtta ka patsiendi arusaama protseduuri eesmärgist?

4. Kas antud hinnangu andmisel on asjassepuutuv see, et protseduuri viib läbi litsentseeritud meedik, või see, et litsentseeritud meedik teeb kindlaks protseduuri eesmärgi?”

Eelotsuse küsimused

21 Oma küsimustega, mida tuleb käsitleda koos, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitust, kas käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punkte b ja c tuleb tõlgendada nii, et sellised teenused, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis kujutavad endast ilukirurgiaoperatsioone ja iluravi, on käibemaksust vabastatud.

22 Seega, eelotsustaotluse esitanud kohus soovib teise küsimusega täpsemalt teada, kas asjaolu, et nende teenuste eesmärk võib olla ennetamine või ravi, mõjutab esimese küsimuse sisu ehk seda, kas need teenused peavad olema maksust vabastatud. Jaatava vastuse korral soovib see kohus kolmanda küsimusega teada, kas sellise eesmärgi kindlaks tegemisel tuleb arvesse võtta ka teenuse saajate enda arusaama protseduuri eesmärgist. Neljanda küsimusega soovitakse selgitust, kas põhikohtuasjas tehtava hinnangu andmisel on asjassepuutuv see, et kõnealuse protseduuri viib läbi litsentseeritud meedik.

23 Tuleb meenutada, et käibemaksudirektiivi artiklis 132 sätestatud maksuvabastuste määratlemiseks kasutatud mõisteid tuleb tõlgendada kitsalt, arvestades, et need maksuvabastused on erandid põhimõttest, mille kohaselt maksustatakse käibemaksuga iga kaubatarne või teenus, mille maksukohustuslane on tasu eest osutanud. Igall juhul peab nende mõistete tõlgendamine olema kooskõlas nimetatud maksuvabastuste eesmärgiga ning pidama kinni neutraalse maksustamise põhimõttest. Niisugune kitsendava tõlgendamise nõue ei tähenda seda, et nimetatud artiklis 132 loetletud maksuvabastusi määratlevaid mõisteid peaks tõlgendama nii, et nende toime kaob (vt eelkõige 10. juuni 2010. aasta otsus kohtuasjas C-86/09: Future Health Technologies, EKL 2010, lk I-5215, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).

24 Meditsiiniteenustega seoses tuleneb analoogia alusel direktiivi 77/388 käsitlevast kohtupraktikast, et käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punktide b ja c, mille kohaldamisalad on erinevad, eesmärk on sätestada kõikide meditsiiniteenuste maksuvabastus nende kitsas tähenduses (vt eespool viidatud kohtuotsus Future Health Technologies, punktid 26, 27 ja 36 ning seal viidatud kohtupraktika). Nimelt hõlmab selle direktiivi artikli 132 lõike 1 punkt b haiglatiingimustes osutatavaid teenuseid, samas kui artikli 132 lõike 1 punkt c viitab meditsiiniteenustele, mida osutatakse väljaspool neid tingimusi kas teenuse osutaja erapraksise asukohas, patsiendi kodus või mujal (vt selle kohta 10. septembri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-141/00: Kügler, EKL 2002, lk I-6833, punkt 36, ja eespool viidatud kohtuotsus Future Health Technologies, punkt 36).

25 Järelikult nii käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punktis b kasutatud mõiste „meditsiiniline abi” kui selle direktiivi artikli 132 lõike 1 punktis c esinev mõiste „meditsiinilise abi andmine” puudutavad mõlemad teenuseid, mille eesmärk on diagnoosida, hooldada või võimaluse korral ravida haigusi või tervisehäireid (vt eespool viidatud kohtuotsus Future Health Technologies, punktid 37 ja 38).

26 Selles osas olgu meenutatud, et kuigi „meditsiiniline abi” ja „meditsiinilise abi andmine” peab olema raviotstarbeline, ei tulene sellest tingimata, et teenuse ravieesmärgi tuleb mõista eriti kitsas tähenduses (vt eespool viidatud kohtuotsus Future Health Technologies, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).

27 Niisiis tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et meditsiiniteenustele, mille eesmärk on kaitsta isikute tervist, sh seda hoida või taastada, kohaldatakse käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punktides b ja c sätestatud maksuvabastust (vt eespool viidatud kohtuotsus Future Health Technologies, punktid 41 ja 42 ning seal viidatud kohtupraktika).

28 Eeltoodust järeldub, et käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punktides b ja c sätestatud maksuvabastusega seoses on niisuguste nagu põhikohtuasjas arutusel olevate teenuste eesmärk asjassepuutuv hindamisel, kas need teenused on käibemaksust vabastatud. Nimelt on see maksuvabastus mõeldud kohaldamiseks teenustele, mille eesmärk on diagnoosida, hooldada või ravida haigusi või tervisehäireid, samuti inimeste tervise kaitse, säilitamine või taastamine (vt selle kohta ka eespool viidatud kohtuotsus Future Health Technologies, punkt 43).

29 Niisiis võivad sellised teenused, nagu on arutusel põhikohtuasjas, osas, milles nende eesmärk on hooldada või ravida inimesi, kes vajavad pärast haigusest, vigastusest või kaasasündinud füüsilisest puudest tervenemist iluravi protseduure, kuuluda mõistete „meditsiiniline abi” ja „meditsiinilise abi andmine” alla vastavalt käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punkti b ja artikli 132 lõike 1 punkti c tähenduses. Seevastu juhul, kui protseduur tehakse üksnes kosmeetilistel eesmärkidel, ei ole ta nende mõistetega hõlmatud.

30 Skatteverket väidab sisuliselt, et asjaomase operatsiooni või ravi eesmärgi kindlakstegemine oleks äärmiselt koormav nii teenuste osutajatele kui ka maksuhalduritele ja toob kaasa „kohaldamise ja piiritlemisega tekkivate tõsiste probleemide” võimaluse.

31 Sellistes olukordades, nagu on kõne all põhikohtuasjas, on tõepoolest võimalik, et sama maksukohustuslane tegeleb nii selliste tegevusaladega, mis on käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punktide b ja c kohaselt maksust vabastatud, kui ka käibemaksuga maksustatavate tegevustega.

32 Siiski on just niisugune olukord selle direktiiviga ette nähtud ja seda reguleerivad direktiivi artikkel 173 jj. Artikkel 173 sätestab, et kaupade ja teenuste puhul, mida maksukohustuslane kasutab nii tehingute tarbeks, mille puhul võib käibemaksu maha arvata, kui ka tehingute tarbeks, mille puhul käibemaksu maha arvata ei või, võib käibemaksu maha arvata üksnes esimesena nimetatud tehingutega seotud osas. Mahaarvatav osa määratakse artiklite 174 ja 175 kohaselt kindlaks kõikide tehingute kohta, mille on teinud maksukohustuslane, kes sellena tegutseb.

33 Mis puudutab kolmanda eelotsuse küsimuse sisuks olevat küsimust, millisel määral tuleb arvesse võtta selliste nagu põhikohtuasjas arutusel olevate teenuste saaja arusaama teenuste eesmärgist konkreetse protseduuri eesmärgi hindamisel, siis tuleneb kohtupraktikast, et terviseprobleemid, mis on käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punktide b ja c kohaselt maksust vabastatud, võivad olla psühholoogilist laadi (vt selle kohta eelkõige 6. novembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-45/01: Dornier, EKL 2003, lk I-12911, punkt 50, ja 27. aprilli 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-443/04 et C-444/04: Solleveld ja van den Hout-van Eijnsbergen, EKL 2006, lk I-3617, punktid 16 ja 24).

34 Siiski ei ole pelgalt see, kuidas iluravi protseduuri läbi tegev isik protseduurist aru saab, iseenesest määrava tähtsusega selle kindlakstegemisel, kas nimetatud protseduuril on ravialane eesmärk.

35 Nimelt, kuna selline hinnang on meditsiiniline, peab see põhinema meditsiinilistel tähelepanekutel, mida teeb selleks kvalifitseeritud isik.

36 Neljandas küsimuses esitatust tuleneb, et asjaolud, et sellised nagu põhikohtuasjas arutusel olevad teenused osutab või vastavad protseduurid viib läbi litsentseeritud meedik või et selliste protseduuride eesmärgi teeb kindlaks nimetatud erialaspetsialist, võivad mõjutada selle hindamist, kas niisugused protseduurid, nagu on arutusel põhikohtuasjas, kuuluvad vastavalt mõistete „meditsiiniline abi” ja „meditsiinilise abi andmine” alla käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punkti b ja selle direktiivi artikli 132 lõike 1 punkti c tähenduses.

37 Esitatud küsimustele täieliku vastuse andmiseks tuleb meenutada, et selle hindamiseks, kas niisugused teenused nagu need, mis on arutusel põhikohtuasjas, on käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punktide b või c kohaselt käibemaksust vabastatud, tuleb arvesse võtta kõiki nimetatud artikli 132 lõike 1 punktides b või c esitatud nõudeid ja muid selle direktiivi IX jaotise 1. ja 2. peatüki asjassepuutuvaid sätteid (vt analoogia alusel eelkõige 10. juuni 2010. aasta otsus kohtuasjas C-262/08: CopyGene, EKL 2010, lk I-5053, punkt 37) ning mitte üksnes küsimust, kas

need teenused kuuluvad mõistete „meditsiiniline abi” ja „meditsiinilise abi andmine” alla selle direktiivi artikli 132 lõike 1 punktide b ja c tähenduses.

38 Seega, mis puudutab eeskätt käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punktis b ette nähtud maksuvabastust, tuleb vajadusel lisaks selle sätte terviksõnastusele arvesse võtta nimetatud direktiivi artikleid 131, 133 ja 134.

39 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvesse võttes tuleb esitatud küsimustele vastata, et direktiivi artikli 132 lõike 1 punkte b ja c tuleb tõlgendada nii, et:

- sellised teenused, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis kujutavad endast ilukirurgiat või iluravi, kuuluvad mõistete „meditsiiniline abi” ja „meditsiinilise abi andmine” alla käibemaksudirektiivi kõnealuse artikli lõike 1 punktide b ja c tähenduses, kui nende teenuste eesmärk on diagnoosida, hooldada või ravida haigusi või tervisehäireid, samuti inimeste tervise kaitse, säilitamine või taastamine;
- pelgalt see, kuidas iluravi protseduuri läbi tegev isik protseduurist aru saab, ei ole iseenesest määrava tähtsusega selle kindlakstegemisel, kas nimetatud protseduuril on ravialane eesmärk;
- asjaolud, et sellised nagu põhikohtuasjas arutusel olevad teenused osutab või vastavad protseduurid viib läbi litsentseeritud meedik või et selliste protseduuride eesmärgi teeb kindlaks nimetatud erialaspetsialist, võivad mõjutada selle hindamist, kas niisugused protseduurid, nagu on arutusel põhikohtuasjas, kuuluvad vastavalt mõistete „meditsiiniline abi” ja „meditsiinilise abi andmine” alla käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punkti b ja selle direktiivi artikli 132 lõike 1 punkti c tähenduses, ja
- selleks et hinnata, kas niisugused teenused nagu need, mis on arutusel põhikohtuasjas, on käibemaksust vabastatud käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punktide b või c alusel, tuleb arvesse võtta kõiki nimetatud lõike 1 punktides b või c esitatud nõudeid ja muid selle direktiivi IX jaotise 1. ja 2. peatüki asjassepuutuvaid sätteid, nagu artikli 132 lõike 1 punkti b osas nimetatud direktiivi artikleid 131, 133 ja 134.

Kohtukulud

40 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 132 lõike 1 punkte b ja c tuleb tõlgendada nii, et:

- sellised teenused, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis kujutavad endast ilukirurgiat või iluravi, kuuluvad mõistete „meditsiiniline abi” ja „meditsiinilise abi andmine” alla käibemaksudirektiivi kõnealuse artikli lõike 1 punktide b ja c tähenduses, kui nende teenuste eesmärk on diagnoosida, hooldada või ravida haigusi või tervisehäireid, samuti inimeste tervise kaitse, säilitamine või taastamine;
- pelgalt see, kuidas iluravi protseduuri läbi tegev isik protseduurist aru saab, ei ole iseenesest määrava tähtsusega selle kindlakstegemisel, kas nimetatud protseduuril on ravialane eesmärk;
- asjaolud, et sellised nagu põhikohtuasjas arutusel olevad teenused osutab või vastavad protseduurid viib läbi litsentseeritud meedik või et selliste protseduuride eesmärgi teeb kindlaks nimetatud erialaspetsialist, võivad mõjutada selle hindamist, kas

niisugused protseduurid, nagu on arutusel põhikohtuasjas, kuuluvad vastavalt mõistete „meditsiiniline abi” ja „meditsiinilise abi andmine” alla direktiivi 2006/112 artikli 132 lõike 1 punkti b ja selle direktiivi artikli 132 lõike 1 punkti c tähenduses, ja

– selleks et hinnata, kas niisugused teenused nagu need, mis on arutusel põhikohtuasjas, on käibemaksust vabastatud direktiivi 2006/112 artikli 132 lõike 1 punktide b või c alusel, tuleb arvesse võtta kõiki nimetatud lõike 1 punktides b või c esitatud nõudeid ja muid selle direktiivi IX jaotise 1. ja 2. peatüki asjassepuutuvaid sätteid, nagu artikli 132 lõike 1 punkti b osas nimetatud direktiivi artikleid 131, 133 ja 134.

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: rootsi.